Ч. 95 (13.334). Львів, субота 15. квітня 1933. Pocztowa opłata uiszczono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Золото у всесвітньому господарстві.

З нагоди недалекої міжнародньої економічної конференції.

Дивний металь. Ніодин з первнів, а є їх яких 80, не має такого демонічного впливу на людську психіку, як саме золото. По правді, нічого в ньому надзвичайного нема. Лискучо-жовта краска, легка розтяжність, подільність і ковність, відпорність на хемічні впливи, ось і все. До практичних цілей майже не годиться. Наприклад залізо є безумовно потрібніше, бо можна його вжити при безлічі господарських потреб. Діямант чи інше благородне каміння куди кращі. Колиб не те, що золото стало мірилом вартости і ціни дібр, та посереднім звеном у їх виміні чи переховуванні, то це був би непотріб, а погоня за ним булаб абсурдом. Так каже льогіка.

Але людська психіка має свої окремі закони. За всі часи, які лише могла історія записати, золото було і є овіяне якимсь дивним чаром, було і є предметом жадоби і вічної туги посідання. Мітичні оповідання про крадіж золотого руна, складання релігійної почести золотим тельцям як божищам, або зображування богів із золотим людським обличчям, це прояв високої оцінки золота у давнині. Не помогли спроби деяких реформаторів відзвичаїти людей від пристрасти до того металю. Не навчили також дивитися на нього інакше навіть страшні катастрофи, які переживав саме через золото еспанський нарід у XVII. столітті, коли то купаючись у щораз більших засобах золота падав в обійми щораз більшої нужди, яку ще й досі переживає. І таких прикладів більше. Та всеж золото осталось ще і досі предметом найбільших зусиль майже кожної людини, а вже безумовно кожної держави, бо від того, скільки золота лежить у скарбницях, залежить сила держави, уряду, народу, вартість гроша, ціле господарське життя.

А вже по війні золото стало чинником, якому не має в історії рівного у вирішуванні найважчих проблем політики, господарства, культури. Та держава, що має його богато, грає на нервах і валютах та на господарських чи клясових настроях іншої держави, слабшої в запаси золота, як на струнах. Тому то нема більшої журби для кожного уряду, як здобути хочби дещо того маґічного металю для скабниці своєї держави.

Чи богато його на світі? Подають, що перед відкриттям Америки було не більше як 800 тон. Але вже останні часи перед війною були такі „щасливі", що світові запаси золота доходили до 17.000 тон, а по війні нараховувано їх вже на 38.000 тон, себто 38 міліонів кільоґрамів. А що на світі живе яких два міліярди людей, то пересічно на одну голову припадалоб около 19 ґрамів золота. А його вартість у грошах? На сьогоднішні гроші важко докладно цінити їх, але дещо зорієнтують нас щодо неї передвоєнні ціни. З одного кільограма чистого золота робили тоді 3280 австрійських корон, 2790 нім. марк, 1291 царських рублів, або 664 долярів. Колиж приймемо, що з одного кільоґрама і сьогодні роблять ту саму скількість долярів що перед війною ,то можемо виробити собі оцінку вартости золота у нинішніх грошах. Не знаємо лише скільки того золота находиться у приватному вжитку. Рахують, що около 20 відсотків, а решта це громадське добро, сховане в банкових чи скарбових тресорах, або пущене в обіг у вигляді грошей.

Тепер рікрічно прибуває з копалень яких 600 тон золота. Вирахували, що це ок. 2.2 відсотки цілої скількости золота. Але людей прибуває також, а вже продукція і торговельні обороти росли по війні безумовно швидше, ніж зростала скількість золота. До того ще запаси золота розділені перед війною по всіх державах приблизно зрівноважено, перепливали масово в часах війни головно до Злучених Держав Америки так, що коли в 1913 році було там лише 27 відс. світових запасів, то по війні, в 1924 р. аж 51 відс., тоді, як в Европі впали ці запаси з 59 відс. на 32. Значить, світовий розділ золота тепер дуже поганий. По війні настали незначні пересунення з Америки до Европи і то головно у користь Франції, так, що Французький Банк і Банк Зл. Д. А. мають разом 50 відс. світових запасів монетарного золота у своїх тресорах. Те зубожіння Европи довело до того, що вона лише тут і там пустила золоті монети в обіг (Анґлія, Голяндія), зрештою ціла держить золото в штабах у пивницях емісійних банків чи в державних скарбницях і лише самі уряди диспонують вивозом чи довозом золота. Ясно, що колиб нпр. „неспокійні" держави не берегли свого золота, то воно швидко зовсім щезло би з вільного обігу чи втіклоб за границю. Тому й ніхто не бачить золотих монет, так як це було перед війною.

Правильний і вільний обіг золота був би можливий аж тоді, колиб його засоби зростали річно не на 2 і пів, але на 3 відсотки, а розділ був би рівномірний по цілому світі. Так кажуть знавці.

Та ось цікаве явище: саме тепер золото „подорожує" як ще ніколи і то тим жвавіше, чим строгіша заборона. Воно дорожіє тому, що потрібна скількість його меншає. Голод на золото і погоня за золотом росте, товар у порівнанні до нього паде в ціні і то тим більше, чим більша його продукція. Очевидно й валюта підкопана. Вона хоче дотримати золотові кроку, раз-у-раз підбігає, доганяє, то знов остає позаду і тоді викликує ще більшу паніку та погоню за золотом. Золото любить краї спокійні, загосподарені, з рівноважними бюджетами й активними торг. білянсами, де валюта спокійно кружляє, де панує довіря до керманичів держави. Але де сьогодні такі краї? Тому золото ще не доїхало в одно місце, а вже тікає в друге, бо ніде не находить собі пригожого ґрунту, навіть в Америці, де досі було безпечно.

Сьогоднішні економісти як проф. Кассель чи Стракош не віщують золотові спокою. Стракош обрахував ще тому років чотири, що колиб держави далі трималися засади 33 відсоткового покриття своїх валют у золоті, а копальні золота не дадуть приросту, то його буде з кожним роком недоставати щораз більше.

Сьогодні йдуть зусилля представників тих держав, що не мають золота, відібрати золотові цю силу, змінити погляди на його функцію, оперти валюту на інших основах, а саме на довірю до доброї господарки уряду, на політичному спокою в краю, на здорових господарських відносинах, злучених з видайністю праці і ощадністю, на природних богацтвах і вмінню використати їх, на активности торговельних і платничих білянсів, на активности бюджетів від громадських почавши, а на державному скінчивши.

Але чи це все зіштовхне золото до ролі другорядного значіння? Песимісти твердять, що можна витворити кращі умовини, придбати запаси золота, але воно завжди буде основою валюти і госп. життя. Ті два протилежні погляди на ролю золота стрінуться невдовзі на міжнародній господарській конференції у Льондоні, яка має занятись поправою міжнародніх господарських взаємин, а між іншим також стабілізацією міжнародніх валют.

М. Творидло.

Юліян Романчук.

Спомин у перші роковини смерти.

Перед роком відійшов від нас на другий світ Юліян Романчук та ми прощали Його як нашого сеніора і довголітнього політичного провідника українського народу Галицької Землі. Він прожив поверх 90 років життя. Це вік довгий і вельми поважний, а Він пережив той час не в одній ділянці занять, виконуючи собі звичайні обовязки, але вів діло народу, як професор-педаґоґ, журналіст, письменник, політичний орґанізатор, політик і парляментарист. А до того Він мав ще тяжкі обовязки і переходи у своїй родині. Та політична робота це діло трудне, не завсіди плідне і буває невдячне...

Він мав вроджену вдачу лагідности і привітливости супроти інших, а до праці ніколи не зражувався і все ставав до неї там, де було треба для добра рідного народу. З ним працювали і за ним ішли цілі покоління молодих і старших українських громадян, бож він полишив за собою понад 60 років діяльности, від часу відродження українського народу аж до визвольних змагань української нації, і аж до тої памятної присяги, що не затратимо віри в кращу будучність української нації...

„Руська Бесіда" у Львові з народним мандрівним театром, „Просвіта" і Товариство ім. Шевченка у Львові з малою друкарнею, — це були перші діяльні кадри нашої культурно-освітньої орґанізації (1864—1874), в яких Юліян Романчук, тоді учитель ґімназії у Львові, був основником і передовим діячем.

Я побачив і почув уперше, вже сідоглавого, Юліяна Романчука, коли він на загальних зборах політичного товариства „Ради Руської" промовляв за приняттям членів „народовців" (українців) — серед крику розярених „старорусинів" (русофілів), — в дні 18. листопада 1879 р. в салі „Народного Дому" у Львові. З його поважного і рішучого виступу набрав я вже тоді до нього симпатії і пошани та відчував, що він стане нашим провідником. Це був його прилюдний поклик до обєднання „старорусинів" з молодими „русинами", що звались тоді народовцями, українцями.

А щоби розпочати з нашого боку організаційну роботу між народом, професор академічної ґімназії у Львові: Юліян Романчук став з 1. жовтня 1879 р. видавати популярний тижневик „Батьківщину" та в ній висунув клич до праці „всього руського народу і до едности всіх русинів (українців)". По „Батьківщині" появилось „Діло" з 1. січня 1880 р., а Юліян Романчук був тут діяльним основником видавничої спілки „Діло". У році 1881 дійшло до заснування Руського Товариства Педаґоґічного у Львові, — пізнішої „Рідної Школи", і звідси вийшла визначна діяльність Юліяна Романчука в обороні нашого шкільництва, яка проявилась головно за основуванням середніх шкіл з українською мовою навчання та дійшла до конечної потреби заснування українського університету у Львові...

На рік 1883 припали вибори до галицького сойму і з цих виборів вийшов Юліян Романчук послом до Краевого Сойму та в часі соймової сесії у р. 1884 поставив він свій перший шкільний внесок у справі викладової мови в школах народних і середніх, а в 1886 р. шкільні внески про основування ґімназії з українською мовою навчання в Перемишлі, як також таких ґімназій в Станиславові, Стрию, Коломиї, Тернополі, Бережанах і Золочеві та про оснування учитель-

ських семинарій як також народніх шкіл з українською мовою навчання по містах...

Юліян Романчук стає в 1885 р. головним ініціятором заснування політичного товариства „Народня Рада" у Львові, що проголосила себе відновою „Головної Руської Ради" з 1848 р. з її програмовим визнанням самостійности українського народу і домаганням поділу Галичини на дві части: українську і польську. Тим актом поклали ми тривкі основи української політичної організації в Галичині.

У видавництві нашого провідного органу „Діло" був Юліян Романчук діяльним співробітником і причинився до того, що вже від 1888 р. „Діло" стало появлятись щодня. Це був наш важний добуток, що галицькі українці поставили власними силами свій щоденник.

Рік 1890 переходить у нас під знаком „нової ери", тобто наближення українців до австрійського уряду, наслідком чого Юліяна Романчука в березні 1891 р. вибрали послом до Державної Ради у Відні, бо без нього вже не можна було обійтися і він став головою парляментарного клюбу. Таким чином наша політика в парляменті і в краю перейшла з 1891 р. під провід Юліяна Романчука.

Принципіяльний курс української політики, незалежної від уряду, — що репрезентував Юліян Романчук, стрінувся з політикою залізної руки Казимира ґрафа Баденія, тоді намісника Галичини та опісля австрійського президента міністрів. Поборювання Юліяна Романчука і його політики з боку Казимира ґрафа Баденія дійшло було до того, що виборчими надужиттями повалено Юліяна Романчука при соймових виборах в 1895 р., а в 1897 р. перепав Юліян Романчук в пяти виборчих округах до державної ради. Та цей політичний двобій остаточно покінчився соромною димісією ґрафа Казимира Баденія в дні 28. листопада 1897 р., а Юліян Романчук вів далі провід у нашій політиці, довів до поширення народньої партії в національно-демократичну партію 1899 року і в 1900 р. увійшов знову до австрійського парляменту, де став головою нашої парляментарної репрезентації...

Тріюмф побіди політики Юліяна Романчука був тріюмфом побіди української нації. Ми були дійсно обєднані духом і працею та творили нові діла...

Д-р Кость Левицький.

Політичні пляни Мусолінія.

Поголоски про проект перебудови Европи.

Львівська „Ґазета Поранна" з 14. квітня ц. р. приносить з Варшави таку сензаційну вістку: „З Риму доносять: У звязку з конференціями, що відбуваються під цю пору в Римі і у звязку зі візом німецьких і австрійських політиків кружляють поголоски, що Муссоліні приготовив новий плян укладу відносин у середущій Европі. У гру має входити відбудова давньої габсбурґської монархії, внаслідок злуки Австрії, Угорщини і Хорватії, відібраної Югославії. Крім того мають приготовити спільний плян ділання проти Совітів, при чому Муссоліні в засаді приймає концепцію Розенберґа, що полягає на утворенні білорусько-української держави під контролею й управою німецько-італійсько-австрійської коаліції. Щодо Польщі Муссоліні мав поставити Польщі ультімат з домаганням прилучитися до союзу Італія—Німеччина. Цю злуку Польща мусіла би окупити віддачею коридору німцям. Рекомпензатою за Поморя, на якім Польща отримала би свободу рухів до моря, були би економічні концесії на тере́ні України та Білорусі. Так само розглядали своєрідну форму прилучення Литви до Польщі. Теперішні конференції, що ведуться в Римі, мають за завдання вступне порозуміння та узгіднення становищ".

„Згідно з поголосками щодо дальшої тактики Муссоліні розчарований безуспішністю (?) плянованого пакту чотирьох, наміряє тепер ділати методою заскакування і доконаних фактів".

Бачинський сповідається...

Чергові дні процесу за „господарку" в Нар. Домі.

Продовження процесу Липецький—Бачинський, що ведеться довкола славетної господарки комісаря Мих. Бачинського в „Народньому Домі", принесло на розправі дня 12. квітня ц. р. низку чергових цікавих моментів, що характеризують того „добродія русскаво народа" і його у-праву у всенародній установі.

Як відомо, останню розправу у тій справі, точніше — викликаній отвертим листом Липецького на адресу Бачинського, перервали на зізнаннях бухгальтера Нар. Дому п. Чучвари, що мимохіть стає центральною постаттю процесу і зі свідка, якого Бачинський покликав на свою оборону, стає поважним свідком обвинувачення. З його зізнань виходить, що книги Нар. Дому були ведені неточно і багато в них позицій, про які не знати що й казати.

Ось так довідується суд на основі книг, що Бачинський намагався за всяку ціну розвязати т. зв. прибічну раду Нар. Дому та усунути з головства у „Русскому Рев. Союзі Кооператив" Липецького, який був для нього „непевною" людиною, перестерігав його про методи господарки та наступав усюди йому на пяти. Тому Бач., бажаючи забезпечити собі більшість на Заг. Зборах Нар. Дому і Р. Р. Союзу, стягав своїх адгерентів з цілої Галичини та виплачував їм на подорож і на дієти великі суми з каси Нар. Дому (напр. якомусь Тучмановичові зі Ст. Самбора кількасот зол.). Ті суми звертав опісля Бач. Р. Р. Союзові так, що враховував їх і інші свої приватні позички з каси Нар. Дому у субвенції для тогож Союзу і в одній з них, на суму 6.218 зол. само враховано таких 1.500 і 600 зол.

Так само було з квотою 1.500 зол. на якусь „музейну" подорож Бачинського до Варшави, яку відтягнено із субвенції, а не заприходовано у книгах, з квотою 2.100 зол., з якої Бач. видав на якісь обіди для „достойників" у Варшаві 700 зол. і т. д., словом, суд найшов, розглядаючи книги й документи, *близько 14 тис. зол., які Бач. позичив у Рев. Союзі та яких у книгах не переведено*, або про які нема ніяких вісток, на яку ціль і з чого вони були видані.

Взагалі вівтіркова розправа Липецький—Бачинський розглядала здебільша справу „позичок" Бачинського у Р. Ревіз. Союзі, які Бач. брав на свої квіти для Нар. Дому а в книгах їх не занзачував. Книги Р. Рев. Союзу виказують за один 1928 рік таких позичок, врахованих опісля у субвенції, *2.660 зол.*, за 1929 р. *2.890 зол.*

На розправі було багато ріжних моментів, оборонець Бачинського ставив справу так, що обвинувачі закидають йому просту крадіж. Сам Бачинський блід і денервувався і посторонні глядачі мали враження, що ця передвеликодна

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 15. КВІТНЯ 1933.

І. С.

ТВІР МИСТЦЯ В УЯВІ ГЛЯДАЧА.

Хто бачив стільки моря, що на образках у львівських торговців, тому нелегко буде оцінити красу морських краєвидів на останній виставці у Національному Музею. Це безумовно могутня, буйна і водночас ніжна лагідна і чудова стихія!

У гарячий літній день схоплює Глущенко ледво помітні клаптики моря біля прибережної, та передає його різний захмурений вигляд перед бурею... безробітних. Де Пізіс схопив це море в мент відпливу густою чорною смугою на далекому обрію, від якої повертає одинока жіноча постать теж у чорному, може від велитня-корабля, що видніє на середині образу чорними обрисами корпусу зі смужкою диму. Мимоволі питаємо себе, чи нема звязку між темою Верещагіна та Де Пізіс? Може ці крила є саме символом завершеного життя молодця — Ікара, що полишив цю одиноку жіночу постать. Образ Де Пізіса може стати справжньою окрасою кожньої мариністичної галерії. — Ґотіє дав у гарячих сірих тонах кусок лінивої морської тиші біля пустелі берегів. Спокійно прозоре, радісне зеркало дрібнесенького фрагменту моря Великого Каналу дав Варокіє, мастак краси Венеції.

На теперішній виставі є тільки одна річ справжнього українського мариніста. Це море Грищенка, що знає його і з Криму, і з Царгороду, і з Корсики, і з Нормандії, і з Бретанії. І скрізь мистець вивчав його, він видко вживався в нього, схоплював такі характеристичні подробиці життя моря, які рідко на якому образі можна найти. Грищенко справжній знавець моря, що не тільки пізнав його, але, живучи довго з ним, відчув і схопив ритміку його життя. Мистець, що підмітив кроваво червоні блиски на хребтах білявих блакитних і шафірових хвиль злегка збуреного моря та найшов рівноважники до цих блисків у червоних плямах бурих скель, міг уже і в такт хвиль провадити свою кисть по полотні Грищенко дав образ не тільки переживань і почувань мистця, але й людини, що одна за тисячі передає життя моря. Ця картина мусить стати постійною окрасою ґалерії українського мистецтва.

Грищенко дав ще другий образ на цю виставу на тему природно звязану з життям моря. Це червоні раки на довгому полотні, на вузькому тлі жовтаво-бурих з зеленим плям. Горяча червень лянґустів і їх трагічна безпомічність поза рідним морем є безперечно найсильнішою картиною на цілій виставі. Розставатись з цим образом, це виривати кусок живого тіла з музейного життя...

Німці мають прегарну назву **Stilleben** на французьке **nature morte**. Український дослівний переклад „мертва природа" не передає того чару „живої тиші", що говорить до нас з цього роду образів. Уложити в добру композицію образу іноді чимало незвязаних один з одним предметів — на це треба справді мистецького хисту. А коли до цього вияву здебільша підсвідомих або півсонних мрій мистця додамо техніку маляря-мастака, тоді дістаємо такий твір, як **nature morte** Де Пізіса. Для цього одного образу повинні прийти на виставу ті, що хотять пізнати напрямки новітнього мистецтва.

Орті зіставив червень квітів у вазі з теплою карнацією жіночого акту на нижньому пляні образу; Пеілес підійшов до свого сюжету — збаночка, бресків і ножа, як до симфонії тонів червоної і сонячної барви. — Анб просто залив сонцем резкішний хліб півдня, що горою солодкої соковитої зелені винограду і теплої свіжої пухкости бресків і банану та роскішно насичених барв чубатого ананасу — вабить глядача.

Сумерк дня навіває сум на дві постаті, що сіли на порозі світлиці, а за їх спиною на першому пляні на столі лежить розплатаний трусик біля кількох бресків. Тут і там ясна червень тіла, білі лапки і головка трусика, та зеленкава жовтина бресків — ось усі ясні місця на цьому образі Шарля Бляна. Шарль Блян, як незалежний мистець-парижанин, не тільки вводить українських мистців у Парижі, у світ добірного мистецького товариства (Бріяншон, Удо, Леґе, Фріес), але й не одному помагає своїми звязками. Щирість малюнку є особливою духовою фактурою образу Бляна.

До композицій затишного життя — форм, барв і настроїв належать розкішні квіти Перебийноса і смілива композиція квітова Тірмана. Казкові краєвиди Жанена і Льота з двома бігунами схоплення сюжету: наївно-реалістичного та буйно-фантастичного. І хто зна — чи буйна уява Жанена так сильно підкреслена густо накладеним скливом верніксу не є виявом зовсім правильної самооцінки мистця: його образи вимагають стін з лагідним горішнім освітленням, якого у нас ще нема.

Осібну групу становлять квіти — Леґе, Кричевського, Борачка та Хмелюкової. Ці мистці захоплюються ніжністю слабких билин квітів і мерехтливим леготом їх кольорів... З цьогож становища можна творити і архітектурні форми, що пишаються на цій виставі. Марборе дав гру самоцвітів на осяяних сонцем стінах будинку з церковною вежою, а Левицька розгорнула в мягких тонах ніжних акварелів поезію домів у затишних вуличках. Олі дав групу домів під захід сонця, а Бріяншон зимовий вид. Сум осіннього ліса Удо, радісна зелень піль Барадюк та тепла сірина дахів композиції Ґотіє і ярка афішова композиція Дюфі — замикають цей ланцюх доброго французького краєвиду.

Одначе найсильнішим твором мистецької затишньої мрії про рідну країну є композиція Северіні: на тлі могутніх кольон і стін римського форум стоїть ідеальна статуя жінки, що своїм покровом немов захищає красу і багатство Італії: овочі й музику. А на все те сяє чудова синява італійського неба...

сповідь для нього дуже прикра та витягає на денне світло небажані йому факти.

Розправу відложили до 25. ц. м., а на закінчення ІІ обор. Липецького д-р Ляндав заявив, що сподіється аж на ній, при допомозі 13 свідків, покликаних судом, показати правдиве обличчя господарки в Нар. Домі під управою Мих. Бачинського, того самого, що вважає себе „оборонцем русскаво народа“, а на візитівках казав собі видрукувати високий та почесний титул „комісарж ржонду“.

Ця заповіджена розправа буде мабуть найцікавіша з усіх, що досі розглядали справу Нар. Дому й господарки у ньому. *ак.*

—o—

Письмо Америки до 44 держав.

Із Вашинґтону повідомляють, що державний департамент виступив з письмом до 44 держав, які не будуть репрезентовані у вашинґтонських розмовах, закликаючи їх до виміни думок у справі загальної господарської ситуації. Спонукали його до того поголоски про невдоволення деяких держав, яких не запрошено до Вашинґтону. Тому, що Еріо і Мекдональд будуть у Вашинґтоні рівночасно, през. заявив, що вони будуть гістьми в Білому Домі, зате представники інших держав замешкають у своїх амбасадах.

—o—

День національної праці.

БЕРЛІН, 12. IV. ПАТ. Сьогодні оголошено розпорядок, що проголосив день 1. травня „святом національної праці“. В тім дні відбудуться прилюдні збори, в яких возьмуть участь всі німецькі національні орґанізації, перш усього націонал-соціялісти, чорно-біло-червоний фронт, німецькі націоналісти, штальгельм і інші. Кульмінаційною точкою свята буде мітинґ на летунському майдані Темпельгоф і засадження дерева в честь президента республики та задля вшанування дати „нової молодої держави“. Опісля канцлер Гітлер виголосить промову, в якій зясує напрямні політики уряду на перший рік, згідно з 4-літнім пляном.

—o—

Облави на комуністів.

БЕРЛІН, 12. IV. ПАТ. Політична поліція уладила велику облаву в північній дільниці міста і перевела масові ревізії в робітничій кольонії „Нова Москва“. Акцію поліції мотивували численними нападами на гітлерівців останніми часами. В облаві взяло участь 800 поліцистів. Сконфіскували значну скількість зброї, агітаційних візов і т. п. Будинок, що належав до комуністів, сконфіскували і призначили на захист для нац.-соціялістичних відділів.

В полудне переведено подібну акцію в іншій дільниці міста. Безпосередно після тієї акції шеф політичної поліції Ґільс у розмові з представником бюра Вольфа заповів створення в найближчому часі низки нових концентраційних обозів у Бранденбурґії. Подібні поліційні облави відбулися теж в Ерфурті.

Папа добре поінформований

БЕРЛІН, 13. IV. ПАТ. З Риму повідомляють, що віцеканцлер Папен у розмові заперечив вістку, начеб його конференції у Ватикані були у звязку зі справою конкордату між Німеччиною та апостольською столицею або заснуванням нової католицької партії в Німеччині. В розмові з папою віцеканцлер зясував тільки справжній хід подій в Німеччині, причому виніс враження, що папа знаменито поінформований. Плян Мусолінія папа назвав ґеніяльною концепцією, висловлюючи одночасно надію, що міжнародні переговори в тій справі скінчаться поворотом до первісної форми проекту італійського премієра.

На Далекому Сході.

ШАНГАЙ, 12. IV. ПАТ. Повідомляють сюди про кріваві японсько-китайські бої у північному Китаю. Японські війська, користуючись тяжкою артилерією, перейшли в кількох місцях китайський мур і заняли низку місцевостей.

Японські літаки бомбардують без перерви долину ріки Люан, 70 миль від Чан-Гай-Кван. На основі вісток з японських джерел китайська армія відступає у переполосі, однак японці не думають продовжувати наступу і обмежившися до відкинення китайських військ поза ріку Люан, вернуть на давні позиції вздовш великого муру.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Українська порадня для вибору звання.

Заснована в дні 4. лютого ц. р. при „Рідній Школі“ на підставах матеріяльної самовистарчальности, з ясно окресленим обсягом культурно-суспільної праці, „Українська Порадня для вибору звання у Львові“ приготовляється до відкриття своєї установи в дні 15. травня ц. р.

Її головою є член Головної Управи „Рідної Школи“ д-р Олена Степанів-Дашкевичева. Всю орґанізаційну й технічну працю ведуть чотири секції: 1) педаґоґічна, 2) лікарська, 3) економічно-статистична і 4) фахового шкільництва.

Працями педаґоґічної секції кермує проф. Петро Мечник при співпраці визначних учителів середніх і народніх шкіл та українських педаґоґів. До наукової співпраці запросила Педаґоґічна секція кільканацять видатніших осіб у краю і за кордоном (нпр. наших земляків проф. д-ра Іванова з Праги та проф. д-ра Ст. Балея з Варшави). Секція розглянула й приняла текст індивідуальної карти (проєкт Я. Кузьмова-Петра Кривоносюка), порядкує текстовий матеріял і встановляє форми та змісти друків, потрібних для дослідчої й порадничої діяльности.

Лікарська секція працює під проводом д-ра Івана Довбуша і д-ра В. Цурковського та при чинній допомозі членів „Українського Лікарського Товариства“. Ця секція поставила собі покищо такі завдання: 1) притягти наших лікарів до порадень для вибору звання; 2) призбирати необхідне технічне приладдя й фахову літературу для практичної праці лікарів на терені „Української Порадні для вибору звання“. З метою основнішого познайомлення лікарського українського світу зі засобами й методами праці лікарів у призваневих порадням улаштувало „Українське Лікарське Товариство“ з ініціятиви секції дня 25. березня ц. р. в домівці Наукового Товариства Шевченка прилюдний відчит для своїх членів і гостей про сучасний стан психо-технічного руху й призваневі порадництва. Відчит виголосив д-р Іван Довбуш. Крім того має секція надію заохотити при сприятливих умовинах наших лікарів у більших провінціональних містах краю до праці в українських порадних для вибору звання на провінції.

Економічно-статистична секція працює під проводом п. Андрія Жука. До співпраці запрошені визначні наші економісти та інжинiри. Вона вестиме пропаґанду про значіння „Порадні для вибору звання“ для молодого покоління. Крім того збирає статистичні матеріяли про орґанізацію праці на західно-українських землях та про його вигляди на майбутнє.

Секція фахового шкільництва під проводом інж. Івана Лучишина, веде досліди над розвитком фахового шкільництва, зокрема українського та попитом і подачю фахової фізичної й інтелєктуальної праці серед українського громадянства. Своїм основним завданям ставить секція доцільний поділ української молоді відповідно до перевірених її психічних і фізичних здатностей по фахових школах.

До тимчасового виконування обовязків психотехніка в „Українській Порадні для вибору звання у Львові“ запросила управа на цей рік голову педаґоґічної секції проф. Петра Мечника.

Наші професійні орґанізації й економічні інституції повинні з вдоволенням повитати заснування порадні для вибору звання. Завдяки ній вони зможуть переводити доцільний вибір працівників відповідно до своїх потреб і вроджених здатностей одиниць.

Особливо українські батьки й матері повинні покинути стару й шкідливу звичку пускати своїх дітей у світ на ласку сліпої долі. Вони повинні знати, де істнують ще можливі вигляди на працю й до якої саме праці здатна їх дитина. Всі вказівки й практичні поради в тій справі дасть їм своя „Українська Порадня для вибору звання у Львові“. В першому році своєї діяльности візьме вона за обєкт своїх дослідів і порад головно молодь VI-ої і VII-ої кляс народніх українських шкіл.

Іван Ющишин.

Процес саботажників у Москві.

В салі дому союзів у Москві розпочався 12. ц. м. у присутности представників дипльоматичного корпусу, радянської та закордонної преси і незначної публики судовий процес саботажників в електро-технічному процесі. На лаві обвинувачених засіло 17 осіб, між ними 6 анґлійських інжинірів, службовців фірми Метрополітен Вікерс і С-ка.

Перший день розправи виповнило читання акту обвинувачення, що обіймає 77 сторінок машинового письма. Закидується обвинуваченим військове, політичне й господарське шпиґунство, орґанізування диверсійних актів на електрівні в Москві, Златоусті, Челябінську, Баку і т. д. задля ослаблення радянського промислу та плянування диверсійної й саботажної акції в електротехнічному промислі на випадок війни. Анґлійські інжинiри мали виконати це завдання перекупством. Шпиґунською акцією від тайної поліції з Льондону мав кермувати шеф експортового бюра фірми Метрополітен Вікерс, Річард, б. розвідчий старшина англійського експедиційного корпусу в Архангельську.

Обвинувачені радянські громадяни не признались до вини. Один тільки Ґусев признався подрібно, як знищив машини та як подавав інформації. Він кинув кусники металю до машин у Златоусті а анґлійський інжинiр Мекдональд помагав йому. Обвинувачений Мекдональд потвердив це. Ґусев заробляв спершу тільки 150 рублів місячно, одначе згодом почав діставати від Мекдональда гроші, який дав йому разом 3.500 рублів.

Мекдональд відкликав свої зізнання.

ЛЬОНДОН, 13. IV. ПАТ. Райтерова Аґенція повідомляє з Москви, що в розправі анґлійських інжинірів зізнавав сьогодні свідок Соколов. Він сказав, що саботажі виконував від 1927 р. сам один, а опісля зазнайомився в 1930 р. з Мекдональдом і Ґусевом і став членом контрреволюційної орґанізації.

У цьому моменті наступає сензація, бо обв. Мекдональд складає заяву, в якій відкликує своє признання до вини. На запит судді, чому признався до вини у слідстві, відповідає, що зробив це, бо вважав у даних обставинах доцільним — до того його признання не переклали в його присутности. Вкінці підкреслив, що він дійсно невинний.

По широкому світі.

— Півурядово стверджують, що нової виміни політичних вязнів між Польщею і Радянщиною не буде.

— Гітлерівці в Нірнберзі змушують німецьких державних урядовців, що поженилися з жидівками, щоби розвелися, якщо хотять залишитися на становищах.

— В Льондоні підписали анґлійсько-німецьку умову в справі виміни товарів.

— На внесення болгарського уряду собраніє приняло закон, яким уневажнено всі комуністичні мандати.

—o—

Арештування на Луччині.

В суботу, дня 8. квітня ц. р. біля північ поліція арештувала молодого селянина с. Лаврова на Луччині Петра Зацерковного, а в понеділок, 10. квітня, арештовано ще 11 молодих селян тогож села. У всіх арештованих переведено трус. Як кажуть, поліція забрала деякі книжки. Причини арештувань невідомі. З арештованих другого дня після першого допиту звільнено Арцабку Лаврина і Чумака Левка. Решту арештованих переведено до Луцька, а саме: Закоштуя Аванію, Микитюка Панаса, Зарембу Бориса, Корольчука Федора, Хвещука Левка, Остапюка Івана, Помяновського Федора, Помяновського Віктора, Микитюка Миколу й Зацерковного Петра.

Дня 11. квітня луцька слідча поліція арештувала мешканця передмістя Красне Івана Скопюка.

Підтримуймо наш промисл.

Як наші промисловці йдуть на стрічу покупцям.

Від української фабрики цукорків „Фортуна Нова" отримуємо жмут таких інформацій:

За час 10-літнього істнування фабрики стрічалися ми нераз з голосами деяких відборців, що вироби „Фортуни Нової" — хоч і дуже добрі, то не можуть рахувати на масовий збут по селах з тої причини, що вони для села за дорогі. Наше село, казали вони — потребує хочби й гіршого, але тільки дешевого цукорка. „Фортуна Нова", що ставила собі за завдання давати на села тільки здоровий продукт, ніколи не поділяла тої думки, немов би то наш селянин не розумівся на якости цукорка та хотів годувати свої діти драптивими і нездоровими, аби дешевими солодощами. Ми були в тому переконанні, що хто раз покушає доброго цукорка, той не схоче більше купити поганого. Упевнюють нас у тому ще й досі ці кооперативи, що не думають навіть держати по своїх складах поганеньких цукрових виробів. Вони по-просту, не мають для них відборців.

Одначе є покупці, які не всилі купити дорожчого й кращого цукорка та шукають дешевих, хоч і гірших. Досі вони не могли дістати їх у нас і тому купували у чужих. А що число таких покупців, по причині нинішної скрути постійно зростає, то наша фабрика — всупереч дотеперішній засаді, виробляти тільки першорядний товар — рішилася випустити нових пять сортів т. зв. „крізових" цукорків, а саме: солодкі, винні, мятові, слязові та атласові по цінах на поверх 20 проц. нижчих від цін около 60-ти сортів наших першорядних виробів. Знаємо, що мимо гірших сирівців, яких ужито до виробу „крізових", вони все ще перевищають якістю вироби чужих покутних фабричок, рівних їм у ціні. Це винні ми нашій дітворі!

Поступок наш криє у собі велику небезпеку і ми рішилися на нього тільки під натиском поважної кількости відборців. Громадянство, призвичаєне вже до першорядної якости наших виробів, може зустріти цей крок як занепад „Фортуни Нової" до рівня другорядних фабрик. Отже ні! Ми й надалі виробляємо в незміненій якости 60 сортів наших першорядних дотеперішних цукорків і як найгарячіше поручаємо їх нашому відборцеві. „Крізові" вироби призначені тільки для тих, що не шукають інших товарів, як тільки найдешевших. Друга небезпека лежить у тому, що при нинішному малому денному збуті, мусимо продавати „крізові" нижче коштів власних. Випускаємо їх у тому переконанні, що всі ці покупці, які купували досі дешеві вироби по чужих фабриках, спрямують усі свої замовлення до нас. Просимо не забувати, що мимо зрівнання „крізових" у ціні з виробами чужих фабричок — вони все ще перевищають їх у якости на „ціле небо". При тому виходять з рук українського робітника в українській фабриці! Тому рахуємо на масовий збут „крізових". У противному випадку фабрика понесе болючі втрати та не могтиме надалі продавати їх по так низьких цінах.

Звертаємося проте до нашого Громадянства з новим проханням, а саме, щоби не забуло використати свого впливу на кожному кроці та довело до того, щоби наші „крізові" цукорки разом із дотеперішними сортами першорядних найшлися в кожній кооперативі та приватній крамниці та виперли звідти нарешті всі вироби чужих фабрик.

ПОДЯКА.

Щиро-сердечне спасибіг всім Установам, Товариствам і Громадянам за ласкаво прислані мені привіти з нагоди ювилею моєї 40-ої культурно-суспільної діяльности.

Ольга Ціпановська.

ПОМІЧ ДЛЯ ФАРМЕРІВ.

Рузвельт проти збільшення обігу банкнотів.

ВАШИНГТОН, 13. 4. ПАТ. Сенатор Томас зложив у сенаті поправки до проекту закону про поміч для фармерів. Згідно з тими поправками през. Рузвельт уповажнений був би збільшити грошевий обіг без спеціяльних повновластей. Осягнув би це емісією банкнотів Федерел Резерв Банку та устійненням містоти золота в долярах. Сумніваються, чи таку поправку приймуть, бо през. Рузвельт дав зрозуміти, що є проти збільшення валютового обігу. Цю поправку піддадуть під голосування щойно після ухвалення постанови в справі клявзуль проекту законів, які торкаються піднесення цін і фінансування гіпотек.

ЛЄЙБУР ПАРТІ ТА ПАКТ 4-Х.

ЛЬОНДОН, 13. IV. ПАТ. На нинішньому засіданні палати громад, після зголошення внесення на відложення нарад з нагоди Великодня посол Етлі в імені опозиції Лейбур Парті говорив на тему світових питань. Пакт 4-х держав викликав ріжні застереження. Опозиція Лейбур Парті є рішучо проти кожного пакту, на основі якого світом правили би великі держави. Весь світ повинен бути вдячний меншим державам, які краще зрозуміли, що є добром світа, ніж це зрозуміли великі держави.

Мекдональд у відповіді сказав, що говоритиме лише про вашинґтонські наради, а Саймонові оставив призначення відповіди на інші питання. Справу евентуальної ревізії трактатів обговорювали. Та ця ревізія то вдержання мира зовсім не поза Лігою Націй, а саме в ній, при користуванні її механізмом. Малі держави матимуть те саме право, що й великі, коли прийде пора розглядати ревізію. Згадуючи про вашинґтонську конференцію, сказав Мекдональд, що червень не далеко а американський та анґлійський уряд вірить, що перед припадаючим у половині червня речинцем сплати довгів, повинні би щиро розглянути положення при помочі безпосередніх розмов.

НОВИНКИ

— **У справі Свята „Українська Молодь Христові",** яке відбудеться у Львові в днях 6. і 7. травня ц. р. розіслав Комітет друковані інформації усім Гр.-кат. Парохіяльним Урядам в краю. Як-щоб котрий з Парохіяльних Урядів цієї посилки не одержав, зволить негайно зажадати від Комітету Свята У. М. Х. у Львові, вул. Сикстуська ч. 39 а (тел. 56-32).

— **Конкурс на проект памятника Денисові Січинськоому.** Спів. Т-во „Станиславівський Боян" розписує конкурс на проект памятника Денисові Січинському, який має станути на могилі композитора в Станиславові. Потрібні інформації розсилає Українське Техн. Т-во у Львові, вул. Костюшка 3, або Виділ Т-ва Українських Студентів Політехніки „Основа" у Львові, вул. Супінського 21. На пересилку долучити почтову марку за 30 сот. Просимо всіх архітектів і різьбарів до ласкавої участи. Речинець короткий тільки до 1. VI. 1933. Премії: I.— 150 зол. II. — 100 зол. — **Виділ „Станиславівського Бояна".**

— **З програми радіо.** 18-го квітня на третій день свят в год. 18.25 відспіває в радіо п. Дарія Бандрівська пісні Лисенка, п. Надя Біленька відіграє на фортепяні низку композицій.

— **Памятаймо про хорих!** Комітет допомоги хорим українцям у місцевих шпиталях з нагоди надходячих Свят звертається до українського громадянства з горячим проханням — надсилати жертви для цих хорих. Жертви приймають у домівці Марійського Т-ва Пань, Львів, вул. Руська 10, партер, у вівтірки, середи і пятниці від год. 5. до 6. попол.

— **Вшанування памяти О. Турянського.** Дня 11. ц. м. українська гімназія „Р. Школи" у Дрогобичі вшанувала память О. Турянського, бувшого управителя цієї школи, поминальним богослуженням. Після богослуження молодь зійшлася в одній салі, де вкупі з учительським збором вислухала довшого реферату проф. П. Карманського про покійного як людину великого знання письменника, якого вклад оцінить щойно майбутнє покоління.

— **Новий часопис.** У Луцьку вийшло ч. I. українського часопису „Рідний Колос". В статті від редакції часопис названо незалежним, хліборобським, кооперативно-господарським та народньо-літературним. „Рідний Колос" виходить під редакцією інж. агр. С. Дибенка.

— **Атлетичні змагання у Львові.** Як і минулих літ приїхало до Львова кільканацять світових змагунів, ріжної національности, ваги, росту та слави. Кожний десь придбав якусь нагороду або бодай визначився силою, зручністю або технікою. Важать від 95 кільо до 170 кільо; вік їх від 20-ки поза 50-ку; будовою тіла нагадують стрункі пальми, опукі бочки, тигрів, медведів і слонів. Хто нині не захоплюється фізичною силою у добі спорту та диктатур? Тому, як минулих літ, цирк тріщатиме від натовпу, а ґалерія гудіти від захвату та обурення. Є між змагунами і один наш земляк Білевич, киянин. Змагання починаються в неділю.

— **Концерт 13-літнього.** 19. ц. м. виступить у Львові вперше 13-літній скрипач Г. Шеринґ, якому знавці ворожать славну будуччину. Гратиме сонату Брамса і еспанську симфонію Е. Ляльо.

— **Поширення діяльности ПКО. на заграницю.** Почтова Каса Ощадности уповажнена приймати обезпечення на життя теж за границею, з тим застереженням, що суми обезпечення не можуть перевищати норм у краю або їх рівновартости. Доси асекураційна діяльність ПКО. була обмежена тільки до території Польщі. Тим способом широкі круги польської еміграції, що були досі тереном експльоатації чужих асекураційних товариств, зможуть обезпечуватися на життя в краєвій установі, а саме в ПКО і то за посередництвом заграничних відділів ПКО.

— **Сокальська анґіна і сплітки.** Пишуть нам: Перед двома тижнями померла в тутешнім шпиталі 29-літня молода жінка тутешнього старости, майже трагічною смертю; по тижневій недузі, і без огляду на надзвичайні зусилля лікарів. Населення з правдивим співчуттям зустріло цю трагічну вістку. Та зараз після цього занедужав на зідливу анґіну дир. тутешнього шпиталю д-р П., що лікував покійну. На Сокаль і повіт упав панічний страх. Злобні типи поширювали і далі поширюють неправдиві поголоски про стан здоровля д-ра П., що виїхав до шпиталю до Львова. Яка мета таких сплітокь, легко догадатись. — **д. о.**

— **Смертний наслідок скаженини.** У львівському шпиталі умер 52-літний Ізак Румель зі Сянока, покусаний у грудні м. р. скаженим псом. Він спершу занехав зовсім лічення й охоронному щепленню піддався, коли було вже запізно. Перед кількома днями перевезли його до Львова з проявами скаженини, якої швидко став жертвою.

— **Охорона перед скажениною.** Львівський маґістрат закликає всіх, кого покусали в останніх часах скажені пси, щоби зголосилися у ветеринарійному уряді при пл. Домбровського ч. 3. в інтересі власного здоровля та безпеки. Одночасно маґістрат пригадує під загрозою кари власникам псів приписи про каганцевий примус та держання псів на подвірю тільки привязаних.

— **Пожежа.** В хаті Василії Василишин в Ославах Чорних пов. Надвірна вибухла пожежа, що знищила цілу загороду. У вогні згинула 22-літн. каліка Гафія Василишин.

— **Смертні екзекуції в Перемишлі.** Президент республики не помилував засуджених на смерть наглим судом у Перемишлі Михайла Страха і Влад. Деркача, наслідком чого обох повішено в четвер у 6. год. вранці на вязничному подвірі.

— **Дитина втопилася на подвірю.** В Борках Янівських під Львовом на подвірю своїх родичів бавився 2-літній Богдан Кремер. Не пильнований ніким упав у воду і втопився. Щойно після двох годин замітили брак дитини й добули її з води.

— **Ріжні вістки.** Зі Сяну біля Ярослава добули трупа якогось жида, якого вода принесла з горішного бігу ріки. — В Стрию арештували Леоп. Зоненґліка за ошуканство на шкоду фірми „Польський рижовий промисл" у Кракові. — Польський міністр почт і телеграфів Бернер помер у Варшаві. — В Новочинах пов. Жидачів вкрали з церкви деревляну скарбонку, в якій було 60 золотих. — В Перемишлі застрайкували кольпортери ґазет. — В Коломиї скінчив самогубством з невідомої причини Богдан Ц., студент прав. — Відомий атлет Штекер здобув у змаганнях у варшавському цирку мистецтво Европи і нагороду 4.000 зол.

— **Замісць балю — на Рідну Школу** зложили в зол. отсі Вп. Громадяни: по 10: д-р Маріян Стахурський, Львів, д-р Іван Раковський, Львів, Стефанович Микола, Самбір; 8: д-р Кубійович В., Краків; по 5: д-р Антін Перегінець, Станиславів, Арсен Волосянський, нотар, Золотий Потік, Антін Файгель, адв., Заболотів, о. Мотюк Василь, Маріямпіль, Володимир Михалевич, Краковець; по 3: д-р Савицький Осип, Дунаїв, д-р Михайло Бабій, Львів; 2.50: інж. Ніжанковський, Львів і 1: Маркіян Букачевський, Завале. Тією дорогою зложили на Рідну Школу всього 948.50 зол. — Всім Вп. Громадянам, що відгукнулися на поклик „Рідної Школи" і замісць видатків на

ПОДЯКА.

Впр. отець Юліян Дзерович, ем. директор II. держ. семинарії у Львові жертвував з грошевої збірки квоту: дол. 250.49 (двіста пятьдесять і 49/100 амер. долярів) на викінчення будови „Вакаційної Оселі" ім. Митрополита А. Шептицького на Остодорі коло Підлютого. В цей спосіб уможливив о. дир. Дзерович викінчення будови Оселі, яка вже віддана до вжитку шкільної молоді. Головна Рада Краєвого Українського Товариства охорони дітей і опіки над молодю у Львові скл...дає отсим Впр. О. директорові, Крилош. Ю. Дзеровичеві щиру подяку.

балі зложили жертви Рідній Школі, складаємо на цьому місці щиру подяку. — **Головна Управа Рідної Школи.**

— **Подяка.** На мої руки зложено для українських політичних вязнів, що сидять у Вронках, Равічі та Св. Хресті такі жертви: Іх Е. Високопреосв. Митрополит Андрей — 3 пачки книжок і 5 дол.; Іх Е. Преосв. д-р І. Бучко — 20 зол.; Вп. п. д-р Степан Федак — 20 зол.; Вп. п. Ю. Перунівна (збірка) — 10 зол.; ОО. Студити (Петра Скарги) — 10 книжок і 13 чисел „Місіонаря"; Висопреп. о. ректор Перрідон — 24 томи оправл. шк. книжок; Преп. о. Йосиф Ґродзкий — 8 томів книжок; Вп. п. Малицька — 19 книжок і 11 чисел Літ.-Наук. Вістника; Вп. п. Дворянин Г. — 49 томів книжок; „Новий Час" — 21 томів книжок; Вп. п. проф. Шендрик — 2 календарі. За все в імені українських політичних вязнів складаю всім Вп. Жертводавцям щире Спаси-Біг. Львів, дня 12. IV. 1933 р.— **о. д-р Кладочний,** капелян українських політичних вязнів.

За будову церкви у Львові.

ГРОМАДЯНИ! ЗДВИГНІМ ХРАМ ГОСПОДЕВІ!

Перед роком завязався у Львові під Високим Протекторатом Іх Ексцеленцій Митрополита, Преосвященого Епископа-Помічника Івана та Преосвященного Канадійського Епископа Никити Громадинський Комітет для будови церкви СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95. Вже працює цей Комітет, зложений з громадян, що поставив собі святу ціль, Богу угодну та українському народові пожиточну: здвигнути у полудньово-західній частині Львова храм, що заспокоював би духові потреби кількох тисяч українців греко-католиків Львова та хоронив би їх перед заливом ворожого, більшовицького матеріялізму та винародовлення. Живемо в часах, коли світ ділиться на два табори — один духово вищий — релігійний, та другий бездушний, матеріялістичний; на світ зпід стягу безбожницького взіята Леніна, — та світ Христа. Дня нашого світа істнують такі цінности, як Бог, віра, ближній, рідний нарід, його традиція, Батьківщина, — для тамтого лиш пусті фрази про добро пролетаріяту, а на ділі голод, кнут, чека та Соловки. Коли більшість нашого народу не по своїй волі найшлася в безбожницькім ярмі, то обовязком західньої вітки українського народу є берегти тут цей святий огонь ідеалів, що розгориться колись на добро цілому українському народові. Коли там на сході душу нашого народу затроюють школи, колгоспи та сельбуди, то тут ми мусимо дати нашому народові церкву, що духа його заспокоювалаб та підносилаб його вище.

А де як де, то у нашім городі князя Льва брак церков аж надто великий та дошкульний. Перед 600 роками, коли наш княжий Львів скупчувався коло Високого Замку та був не дуже великим містом, ми мали тут яких 15 церков, а нині, коли Львів розрісся у великий город, а наша людність зросла десятикратно, ми маємо тут менше Божих храмів, як тоді. Не дбали наші батьки, діди та прадіди про храми Божі, тому й ослабла у княжім городі та колись крїпка духом і побожна Львівська Русь. Тому нам слід конечно направити занедбання наших батьків та дідів, а брати собі приклад з діл наших давних предків. Нам слід здвигнути у Львові кілька Божих домів, що стали би твердинями нашого духа.

Робимо перший крок направи, приступаємо до будови одної церкви, а саме церкви СС. Василіянок при вул. Потоцького 96, на пограничі Вульки, Кульпаркова та горішньої частини Нового Світа, саме в місці, де потреба церкви найбільша. Храм має бути здвигнений при монастирі СС. Василіянок та СС. Василіянки зобовязуються не лиш віддавати церкву на все для вжитку вірних цієї дільниці, але й держати при ній постійно духовника, який обслуговував би також духові потреби вірних цієї части Львова.

Тому звертаємося в першу чергу до мешканців цієї части Львова: Вам служитиме новоздвигнена святиня й Ви мусите в окремий спосіб причинитися до її здвигнення. Звертаємося рівнож до українців греко католиків цілого Львова та просимо помогти збогатити наш Львів новою нашою святинею. Звертаємося вкінці до всіх побожних українських сердець у краю та за кордоном, що розуміють вагу рідної церкви в нашім Львові, та просимо помогти нам здвигнути храм у якнайкоротшім часі. Нехай ніхто не жалує жертви на храм Господень, бо вона вернеться нам і дітям нашим сторицею

Здвигнім у городі князя Льва Дім Господеві!

Ласкаві, хочби найдрібніші жертви просимо слати чеком Почтової Каси Ощадности на ч. **413.341.** Хто не має оригінального чеку нашого Комітету будови, може купити чистий чековий блянкет у кожнім почтовім уряді за 5 сот. та переслати ним гроші без оплати порта.

У Львові в вересні 1932.

КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ СС. ВАСИЛІЯНОК У ЛЬВОВІ, ПРИ ВУЛ. ПОТОЦЬКОГО 96:

о. Дзерович Юліян, голова; **М. Слободян Віра ЧСВВ., Інж. Мудрак Юліян, Шепаровичева Іванна** — заступники голови; **Павенцький Антін**, секретар.

ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ:

Бачинська Ольга, Божемський Данило, о. Бучацький Олександер, Ганицька Мечислава, Ганусяк Григорій, Гладилович Катря, Городецький Михайло, Гречух Григорій, Інж. Грицай Роман, Дицьо Юрій, Дзедзінський Леонард, Зелений Зенон, Кульчицька Марія, Лежогубська Ірена, о. Лициняк Василь, Мартинець Евген, Палажій Евфрозина, Д-р Пододинський Олександер, Рогожа Евгенія, Саляк Петро, Стахів Іван, Стоцький Михайло, Тір Анна, Д-р Цимбалістий Павло, Д-р Чаплінський Лев, Д-р Чубатий Микола, Юзичинська Романа, Янович Анна, Ярко Михайло, Яцкевич Як...

ВІДГУКИ ДНЯ.

Знад срібного Сяну.

Перемишль — це так, якби моє родинне місто. В ньому вчився я вісім довгих літ середньої азбуки з усіх ділянок життєвої і нежиттєвої науки.

Тому й до нині летить моя думка до столиці наших західніх окраїн, де під впливом ласкавого сонця люди ласкавіше всміхаються, а черстві вітри над срібною рікою навівають неодну свіжу, творчу думку.

Пильно прислухуюся, як б'є живчик мого міста і приємно мені, коли чую, що його серце дзвонить як жайворонок.

Хоч буваю там раз у рік, знаю про нього богато.

Що недавно святкували там ювилей Пані Ціпановської, великої громадянки і культурниці, яка працю свого життя віддала окраїнному городові, а через нього цілій рідній землі.

Що там одного дня заладували на поїзд духове майно Олени Кульчицької і вислали до Львова, щоби Львів побачив у цілій величині, кого має Перемишль у себе, не як гостю, а як першу горожанку.

І приїхало це майно до столиці і отсе вже тиждень радує око всіх, хто зайшов поглянути на нього.

В музею Н. Т. Ш. відбувається саме виставка довгої і тяжкої, бо творчої праці Олени Кульчицької.

Кульчицька не тільки артистка, але цілою душею громадянка, малярський Франко, що в будинку української культури заслонює кожну шпилину. Ціле своє життя на службі двом богам: мистецтву і народові, яких погодила і звела до купи.

Коли хтось тим двом богам служить — не може сподіватися мягкого барвінку під ногами бо барвінок не росте на стежках до їх святинь. Там терня засідається на людей і гострі камінці чатують.

Але є такі люди, що йдуть тими стежками і з затисненими зубами стають босими плеснями на терня і на каміння. Є такі люди і все будуть. Доки ідеалізм світитиме над головами вибраних, а любов до рідного народу розгріватиме їхні заковязлі руки.

Галактіон Чіпка.

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Шевченківський концерт. Дня 2. квітня ц. р. відбувся в Копичинцях в салі „Народнього Дому" Шевченківський концерт. Виступали хори: Копичинецького „Бояна", читальні „Просвіти" в Оришківцях і Котівки. Всі хори вишколив урядовець філії „Просвіти" в Копичинцях п. Королько. Співав теж під эрудою п-і Білянової хор дітей-школярів місцевої Рідної Школи; виконання було дуже гарне і хор зробив на присутніх сильне вражіння. Гарно і з чуттям віддеклямувала п-на Марійка Петриківна з Оришковець „Тополю"; другу деклямацію мала п-на Замрикутівна вчителька Р. Ш., деклямувала „Іржавця". Реферат про життя і творчість Т. Шевченка виголосив м-р Фірчук. Відспіванням національного гимну закінчено свято. Тим разом публика а зокрема копичинецьке міщанство явились численно. Частину чистого прибутку призначено на місцеву Р. Ш., а частину на філію „Просвіти".

ДРОГОБИЧ.

Шевченківське свято найменших. По святочному концерті в честь Тараса Шевченка гімназійної молоді шкіл Дрогобича, відбулось дня 9. 4. 1933 не менше вдатне й гарне Шевченківське свято, улаштоване нашими найменшими — дітворою зі школи вправ при семинарії СС. В. Заквітчані, повбирані у народні строї, робили незвичайно приємне естетичне вражіння, а все всміхнені личка і жевріючі оченята будили і в присутніх радість і бадьорий настрій, що збільшувались після кожної точки програми. Свято, що тревало півтора години, виповнили цілковито виступи малих дітей, не виключаючи і першої кляси. Такі точки, як хори чи деклямації бачили ми вже нераз, але реферат, сольоспіви і збірні деклямації у виконанні такої дітвори чули ми вперше і вражіння було якнайкраще. Гарно зложений реферат відчитала голосно і зі зрозумінням учениця 4. кл. Деклямації збірні і сольові „Розрита Могила" (уч. II. кл.) та „Іван Підкова" (уч. II. кл.) викликували заслужені оплески; та вже найкраще подобались присутнім співи; чи то хорові, чи дуети виведені дітьми незвичайно і з прецизністю, якої ледви хто сподівався почути від таких малих співаків. На закінчення пішла одна сценічна картина з життя Тараса-хлопчини. С. О.

ГАЛИЧ.

**Загальні збори філії „Просвіти" в Галичі відбулися дня 26. березня 1933 р. у великій салі „Народнього Дому" в Залукві. На салі було 59 відпоручників від 28 читалень „Просвіти" з повіту (на 32 читальні), 44-ох фіз. членів та 10 відпоручників кооператив — разом 113 осіб. Збори отворив в год. 14-ій уряд. заст. голови філії дир. К. Попель, покликуючи на секретаря інж. Ст. Дудара. На вступі згадав помершого заст. голови філії о. Корн. Левицького та про його характер і працю на освітно-культурному полі; пізніше вкоротці згадав про хід праці виділу філії „Просвіти" за 1932 р. Секретар філії І. Корчинський здав пізніше обширно і докладно звіт із праці філії як у повіт. осередку так і в повіті. Виділ філії відбув 21 засідань, на яких обговорювано ріжні актуальні справи. В 1932 р. засновано нові читальні в Озерці і в Пітричі. Канцелярія філії полагодила 2370 писем і видала 31 обіжників. Сторін в просвітніх справах пройшло через канцелярію філії 1764. Відбуто 80 поїздок у повіт, відбуто 2 повіт. просв. наради в Галичі; влаштовано в 1932 р. 5 районових курсів у повіті для скарбників і бібліотекарів. Філія підготовила при співпраці місц. читалень 6 районових просвіт. свят — у Залукві, Блюдниках, Дорогові, Перлівцях (тут. староство перед відбуттям на 7 годин заборонило), Ланах і Крилосі. При читальнях істнують також і жіночі секції, а то: в Блюдниках, Делієві, Дорогові, Крилосі, Комарові, Четверках, Колодієві, Маріямполі, Межигірцях, Семиківцях і Тустані. В грудні 1932 р. влаштовано в повіті 16 свят „Просвіти", а саме: в Блюдниках, Делієві, Дорогові селі, Дорогові-Греблі, Дубівцях, Комарові, Крилосі, Корінові, Межигірцях, Маріямполі, Підгороддї, Пукасівцях, Суботові, Семиківцях, Темерівцях і Четверках. Виділи читалень відбули в 1932 р. 263 засідань, відбули 430 сходин 98 вистав (менше як минул. року через високі стемпл. оплати) і 19 концертів. Усіх членів по читальнях є 2228, в тому 606 жінок. Усіх книжок по читальнях 4.200 томів, з чого прочитано в 1932 р. 11.000 книжок. Усі читальні мали в 1932 р. 25.789.05 зол. обороту, з вистав приходів 2.770 зол. Сама філія розпродала читальням книжок за 1.400 зол. Завершенням проґ. праці філії було величаве Просвітянське Свято в Галич в серпні 1932 р. в якому взяло участь понад 10.000 учасників. Після дискусії уділено уступ. Виділові абсолюторію і вибрано новий Виділ в такому складі: голова дир. К. Попель, заст. голови Ст. Голубяк, секр. І. Корчинський, скарбник І. Маланій, члени: Д-р П. Волославський, Ст. Лисак, Павло Городецький; заступники: Йосиф Дутка, Федь Городецький, Іван Дейнега. Контр. комісія: інж. Ст. Дудар, Микола Квасній і Микола Скрентович. Збори закінчено в год. 19-ій.

Шевченківські свята. Багато сіл підготовило в березні і квітні Шевченківські свята. Досі відбули їх такі села: Блюдники, Дорогів, Дубівці, Залуква, Підгороддя, Медуха, Межигірці, Темерівці, Четверки, Кінчаки Нові, Кремидів, Галич; свята проходять всюди з успіхом. С.

Нові книжки й журнали.

KATALOG VYSTAVY UKRAJINSKE GRAFIKY. 12X26. března, Praha 1933.

Листування Редакції.

Н. Ущ. Боршів: Зовсім влучні завваги. Видавництво друкувало книжку з таким поспіхом, що нехтувало коректою.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

У четвер 13-го, пятницю 14-го та суботу 15-го квітня театри нечинні.

Кіна.

АПОЛЬО: „Св. Антоній Падевський".
КАСІНО: „Цар царів".
КОПЕРНИК: „Цар царів".
МАРУСЕНЬКА: „Цар царів".
ПАЛЯС: „Життя св. Тереси".
Всі інші кіна в пятницю та суботу нечинні.

Закордонне радіо.

Пятниця, 14. квітня 1933.

Братислава (279.3) 18.15 Спів. **Мілано** (331.4) 21.00 Рел. концерт. **Брно** (341.7) 20.15 „Реквієм" Брамса. **Штрасбурґ** (345.2) 16.30 „Матеєспасіон" Баха. **Штутґарт** (360.6) 17.20 „Сім Спасителевих слів" ор. Гайдна. **Гельсінгфорс** (368.1) 15.30 Вечірня, 17.00 Рел. музика. **Ляйпціґ** (389.6) 16.30 Рел. концерт. **Берлін** (419) 17.00 Страсні пісні, 19.00 Страсті. Баха. **Білгород** (429.7) 15.00 Трансм. з церкви. 20.00 Рел. концерт. **Рим** (441.2) 17.30 Камер. концерт. 20.45 „Воскресення" ораторія Перосія. **Відень** (518.1) 17.00 Концерт, 20.30 „Реквієм" Моцарта. **Харків** (937.5) 9.00 Концерт. 13.30 Літ.-муз. авдиція, 15.10 Солісти, 18.10 Музика, спів, 19.00 Квартет, 22.00 Музика. **Москва** (1000) 17.25 „Царська суджена" оп. Римського-Корсакова (Досв. 720 м.).

Субота, 15. квітня 1933.

Братислава (279.3) 16.10 Вальси. 22.15 Легка музика. **Мілано** (331.4) 20.45 Оперетка. **Штрасбурґ** (345.2) 16.00 Концерт. **Штутґарт** (360.6) 20.00 Концерт. **Білгород** (429.7) 20.00 „Марія Магдалина" Метерлінка, 24.00 Трансм. з церкви. **Прага** (488.6) 10.45 Трансм. з парляменту. **Відень** (518.1) 11.30 Капеля, 15.15 Соната Регера, 18.45 „Моя гостина у японського цісаря" ((професор д-р Моліш). 20.00 „Ґондолієра" оп. Суллівена. **Любляна** (575) 21.00 Пісні. **Харків** (937.5) 9.00, 13.50, 15.10 Концерт. 10.00 Радіокомпозиція, 18.10 Солісти, 19.00 Концерт із Фільгармонії або „Березіля". **Москва** (1000) 17.25 „Чотирьох деспотів" оп. Зольф-Ферарія (Досв. 720 м.).

Львівське радіо.

Пятниця, 14. квітня 1933.

12.10 Грамофон, 15.35 Відчит. 15.50 Грамофон. Діяльоги про книжки. 17.20 **Хор Волоської церкви під дир. Ром. Прокоповича-Орленка.** 18.00 Музика, 19.00 Гр. Баворовський та його завішання. 19.30 Обряди в Вел. Пятницю. 20.00 „Парсіфаль" авд. на осн. Вагнера. 21.30 Спорт, 21.40 Рел. концерт.

Субота, 15. квітня 1933.

12.10, 16.00 Грамофон, 13.20 Метеорольог. комунікат. 15.35 Для молоді: „Христос побідник" (Звера). 16.40 Для хорих: Авдиція. Сальонова орхестра. 17.40 Відчит. 18.00 Жигмонтів дзвін (з Вавелю). 19.15 Авдиція. 20.00 Концерт. Спортові вістки. 22.05 Шопенові твори. 22.40 Фейл. „Від Гайфи до Єрусалиму".

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр „Заграва".

ПЕРЕМИШЛЯНИ: 16. 4. „Воскресення"; 17. 4. „Крізь рожеві окуляри"; 18. 4. „Перфуми моєї дружини".

ВИННИКИ: 19. 4. „Перфуми моєї дружини"; 20. 4. „Легкодушна сестра"; 21. 4. „За Неманъ".

ЛЬВІВ-ЗНЕСІННЯ: 22. 4. „Воскресення", 23. 4. „Крізь рожеві окуляри"; 24. 4. „Перфуми моєї дружини".

Український Нар. Театр ім. Тобілевича в Станиславові.

ЗБАРАЖ: 16. 4. премієра „Мущина з минулим" ком. на 3 дії. Постановка В. Блавацького.

ТЕРНОПІЛЬ: 17. 4. „Мущина з минулим", 18. 4. „Запорожець за Дунаєм".

ТЕРЕБОВЛЯ: 19. 4. „Весела вдовичка", 20. 4. „Бродвей", 21. 4. „Роксі", 22. 4. „Фраскіта", 23. 4. „Мотря", 24. 4. „Мікадо".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КУХОННІ НАЧИННЯ, бляхи на тіста, альпакові накриття, кімнатні і реставраційні дедівні, поручає найдешевше А. Косьцюк, Львів, Шайнохи 2. 4—5

ПАРЦЕЛІ під будову у Львові і Зимній Воді дешево на продаж. Інж. Манастирський, Львів, ул. Павлинів 17. 1769 1-2

СИРОТА по священику займеться зарядом дому у самітної особи. Зголошення: Уряд Парохіяльний, Тарчава Вижнз, п. Соколики Гірські. 1—2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Товариства взаімних обезпечень на життя й ренти
„КАРПАТІЯ" У ЛЬВОВІ
відбудуться в суботу дня 29. квітня 1933 р. о год. 5-ій попол. у власній домівці Товариства у Львові, Ринок 38, II. п. з таким порядком нарад:

1) Відчитання і затвердження протоколу останніх Загальних Зборів з дня 23. квітня 1932 р.
2) Звіт з діяльности і предложення рахункових замкнень за рік 1932.
3) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на уділення Надзірній Раді і Дирекції абсолюторії за рік 1932.
4) Внески Надзірної Ради:
   а) у справі поділу надвишки за рік 1932.;
   б) у справі зміни §§ 1—33 статуту в напрямі його узгіднення з розпорядком През. Р. П. з дня 26. січня 1928 про контролю обезпечень Д. З. Р. П. 9, поз. 64 і розпор. Ради Міністрів з дня 10. вересня 1930 щодо кладення приписів права про акційні спілки до властей і ліквідації товариств взаімних обезпечень Д. З. Р. П. 66 поз. 523.
5) Вибори:
   а) 3 членів Надзірної Ради на 6 літ,
   б) 3 членів і 3 заступників Ревізійної Комісії на 1 рік.
6) Інтерпеляції членів.

У Загальних Зборах беруть участь всі власновільні члени обезпечені в Товаристві щонайменше 1 рік, як також власники 25 листів уділових. З тією метою одні й другі мають найменше 8 день перед Загальними Зборами зажадати доручення їм леґітимації або мають завідомити Дирекцію, що візьмуть участь у Загальних Зборах.

НАДЗІРНА РАДА І ДИРЕКЦІЯ
Товариства взаімних обезпечень на життя й ренти
„КАРПАТІЯ" у Львові.

По гуртівних цінах купить кожний найновіші весняні і літні матеріяли на убрання, сукні, нагортки і жіночі плащі з першорядних бельських фабрик, як БАХРАХ, МІДЕЛЬБУРГ, ЛЯНДЕСМАН і КОРНГАБЕР і багато інших у фірми

А. і М. ДІРР

ЛЬВІВ, ПЛ. ҐОЛУХОВСЬКИХ 11
1711 **(подвіре).** 3—3

ЗГІДНО З ДАВНІМ ЗВИЧАЄМ,

як від 50 років, так і цього року, поручаємо нашим Впов. Відборцям на **СВЯТА:** мигдалову і горіхову масу, ломану чоколяду, чоколядову кувертуру, округлі і чотирьохкутні андрути, ломані бішкопти і т. п. для приладжування тортів і тіст. — Великий вибір готових тортів, ріжнородні десерові чоколяди, помадки, кекси, чаєвики, бомбоньєрки, баранчики, писанки і т. п. Ювилейні яєчка важні ще до кінця квітня ц. р. Вибір великий, товар першорядний, ціни кріхові.

БРАНДШТЕТТЕР і Ска
Львів, пл. Ґолуховського ч. 5.

Присилайте передплату та приєднуйте Передплатників.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

НИНІ І ЩОДНЯ ЛИШЕ КОРОТКИЙ ЧАС
в салях давнішого ресторану ІМПЕРІЯЛЬ при вул. 3-го Мая 1—3
ВЕЛИКИЙ НАУКОВИЙ

Музей Особливостей

який має між 1000 експонатами найбільші та відділи:

Живі вибрики натури

1) Паноптікум.
2) Анатомічний.
3) Ембріольоґічний.
4) Патольоґічний.
5) Вибрики натури (препар.),
6) Дивоглядн
7) Венеричні недуги.

„MISS VIOLETTA"
одинока жінка на світі, уроджена без рук і ніг, виконує всілякі праці устами.

„FRANZ GÖLLES"
уроджений без рук, виконує легко найтрудніші завдання ногами.

Чинне від год. 11-ої рано до год. 10-ої веч. ВСТУП 90 СОТ.

II. ОГОЛОШЕННЯ.
ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО СПІЛКИ АКЦІЙНОЇ У ЛЬВОВІ
відбудуться дня 28. квітня 1933 р. в льокалі Банку у Львові, при вул. Словацького ч. 14 в год. 16-ій.

Порядок нарад:

1) Отворення і вибір Предсідника Загальних Зборів.
2) Звіт Надзірної Ради з діяльности й стану Банку, ухвала затвердження звіту, як також білянсу та рахунку страт і зисків за р. 1932 і уділення абсолюторії Дирекції і Надзірній Раді Банку.
3) Розділ зиску.
4) Вибір 12 членів Надзірної Ради.
5) Означення висоти презенційної марки чи винагороди для членів Надзірної Ради.
6) Означення місцевого часопису, де будуть поміщувані обовязкові оголошення Банку (§ 75 статута).
7) Внесення згідно з § 67. статуту.

До участи в Загальних Зборах управнені ті Акціонарі, які згідно з § 60. статуту зложать у касі Банку найпізніше 7 днів перед Загальними Зборами свої акції або посвідки, передбачені законами. Управненим до вступу на Загальні Збори будуть видані леґітимації.

Акціонарі, що репрезентують найменше 1/10 частину акційного капіталу, можуть найпізніше 14 днів перед Загальними Зборами зголосити додаткові справи до порядку нарад.

ДИРЕКЦІЯ
Земельного Банку Гіпотечного СА. у Львові.

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає такі свої видавництва:

Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Algemeiner Wegweiser Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видавництв:
BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41

У листах треба зазначувати:
Ausland-Abteilung. Місця платности в Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове конто в ПКО ч. 200.496). Почтове конто в Берліні: **Berlin, N-o 3.111.** 14—?

Поширюйте „Діло"!

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ ЛЕГЕНІВ, СЕРЦЯ І ШЛУНКА

Д-р Фелікс Ган

ЛЬВІВ, БАТОРОГО 12, ТЕЛ. 84-45.
Пересвітлює Рентґеном.

КВІТИ

свіжі вазонові і стинані поручає по найнижчих цінах
Й. ФРАНЧАК,
ЛЬВІВ, УЛ. ЗІМОРОВИЧА ч. 1.

ХТО ХОЧЕ МАТИ
білу, свіжу, делікатну церу — вживає
НЕВТРАЛЬНИЙ КРЕМ
з неперестарілих товщів, зневтралізована цитриново-помаранчевими соками. Хоронить від зморшок і нечистоти шкіра
з ДРОҐЕРІЇ ПІД „КОТВИЦЕЮ"
Львів, ул. Кілінського 1
(напроти Віденської каварні).

Найдешевші книжки!

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ
До звязків Галичини з Наддніпрянщиною. — Ціна 50 сот., з почт. пересилкою 70 сот.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК
КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР
Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

АЛЬФОНС ДОДЕ
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3·— зол., з почт. пересилкою 4·— зол.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ
СМІХ ЗЕМЛІ
Ціна 1·50 зол., з почт. перес. 2·10 зол.

Можна дістати в Адм. „Діла" Львів, Ринок 10. II. п.
або в книгарнях.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги „ 0·40
1 „ „ в тексті і новинках „ 0·48
1 „ „ на першій сторінці . „ 0·55

Дрібні оголошення від слова:
натримоніяльні по . . . . зол. 0.15
купно, продаж, виміни і т. п. . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . . . „ 0·08
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 380·—
„ „ 1/2 . . . . . „ 200·—
„ „ 1/4 . . . . . „ 110·—
„ „ 1/8 . . . . . „ 60·—
Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик   Видає Видавнича Спілка „Діло".   З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.